

Publicerad 2013-12-09 19:29 av Marcus Gabriel Fors

Sotmoln

Svart sotmoln svepa sömnlöst,
in i stadens beniga brutna bröst.
En cancer av kremerad kropp,
smetar sorg utan något stopp.

Mörkröda löv av lögn blev ord,
flykt från fönstrets tysta mord.
Vinter vänta vid grav att ge,
med tröstlös läpp bitande be.

Muller möter maktlöst maskin,
poet påverkad av svart koffein.
Dans under dråpliga gatlykta,
brutna ben hos de förtryckta.

Stegrande tempo, döda flaggor,
tystnad råda i stadens vaggor.
En sång för frihet den sagan,
blodigt besjungas av beklagan.

Cigarett slockna, sluta sippra ut,
stilla stramande, sov en minut.
Stampa snö, spotta ett stön,
luft lämnar lite, åt lyckans lön.

Sotmoln, söndra, själen förstör,
påläst pissar en provokatör.
Vintern komma, kryper nu fram,
~~kyla, kamp, kaos i minsta gram.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten